

INLEIDING

De H. Willibrord werd geboren in 658 in het Engelse Northumberland. Hij werd benedictijner monnik en stak in 690 met 11 gezellen vanuit Engeland de Noordzee over om de Goede Tijding van Jezus (het Evangelie) aan te reiken aan de mensen van hier. In onze streken was het Evangelie al verkondigd in de 4e eeuw door de heilige Servaas, bisschop van Tongeren en Maastricht, door de bisschoppen Monulphus en Gondulfus. Door de bisschoppen Lambertus en Hubertus, die naar Luik verhuisde en de bijnaam 'Apostel van de Ardennen' kreeg. St. Hubert (+ 729) leefde ongeveer in dezelfde tijd als Willibrord, die in zijn missie gedwarsboord werd door de koning van de Friezen. Hij kreeg echter de steun van de Frankische koning Pepijn van Herstal en zocht de steun van de paus in Rome. Hij werd in Rome in 695 tot bisschop van Utrecht gewijd, stichtte een abdij in Echternach (Luxemburg) een opleidingshuis voor jonge monniken van de orde van de H. Benedictus en nam in die abdij zijn intrek nadat hij zich als bisschop had teruggetrokken. Hij stierf er in 739.

In de 1e lezing uit het Boek van de profeet Jesaja wordt degene geprezen die in Godsnaam een boodschap van vreugde brengt aan de mensen. In het Evangelie wordt verteld dat Jezus zijn zending overdraagt aan zijn leerlingen met de opdracht zijn Goede Tijding uit te dragen tot aan de uiteinden van de aarde en degenen, die er gevolg aan geven te dopen in de naam van de Vader, de Zoon en de Geest.

-

OVERWEGING.

Tegenwoordig wordt er regelmatig op gewezen van hoe groot belang het is dat men 'zijn/haar verhaal kan vertellen. In praatprogramma' s op de televisie houden genodigden hele beschouwingen over wat hen ter harte gaat. En in de contacten van mens tot mens worden degenen geprezen, die een luisterend oor bieden aan anderen en hun verhalen. Bij alle contacten via de smartphone blijft de ontmoeting van mens belangrijk.

Het is bij het vertellen van geloofsverhalen en het luisteren ernaar niet anders. De ontmoeting van mensen, die luisteren naar het Evangelie. Dat is weliswaar niet ons eigen verhaal. Het is het verhaal dat ons wordt aangereikt vanuit de Joods-Christelijke traditie van in God gelovigen. Resultaat ervan is de ontmoeting met God en toename van de verbondenheid met elkaar, zoals hier nu samen in onze kerk..

De heilige Paulus, bekend van zijn missiereizen vraagt in zijn brief aan de christenen van Rome 'hoe kan men in Jezus Christus geloven als men niet over Hem heeft gehoord? En door te luisteren komt men tot geloof' (Romeinen, Hst. 10, 14 vv.). Bij ons is het verhaal van Jezus zeker al verteld vanaf de 4e eeuw door Servatius, Lambertus en Hubertus, Willibrord en Bonifatius. Mensen hebben ernaar geluisterd, het aangenomen en zich laten dopen, bevestiging van hun geloof in het Evangelie, letterlijk 'Goede Tijding'. Het hield en houdt in een bevrijdend bericht voor ons, die -op weg door het leven- verzeild kunnen raken in allerlei situaties van goed en kwaad, zoals we die momenteel zelf aan de lijve ervaren. liefde.

Euwenlang is deze Goede Tijding verkondigd met wisselend succes. Er zijn jammerlijke kerksplitsingen geweest waardoor verschillende accenten werden gelegd op inhoud en vormgeving van het christelijk geloof door orthodoxen, protestanten en katholieken; kerksplitsingen waarin men momenteel op zoek is naar eenheid vanwege de gemeenschappelijke basis: het geloof in Jezus Christus en zijn Evangelie. 'Oecumene' noemt men die beweging, die alle gemeenschappen van christenen in heel 'de bewoonde wereld' omvat.

Jarenlang zijn er van Europa –en vooral ook van ons land- missionarissen naar elders gegaan om het Evangelie in woord en daad aan te reiken in andere landen. Onderwijs, gezondheidszorg en armoedebestrijding zijn er sterk door bevorderd; maar soms is onze westerse manier van opvatting aan andere volken min of meer opgelegd

Momenteel zien we een andere beweging en komen mensen uit Azië, Zuid Amerika en Afrika naar hier ervoor zorgen dat hier het Evangelie gehoord blijft. Bij ons stroomt de bron nog maar zwak. De Indiase kapelaans Siju en Marthoma zijn o.l.v. pastoor-deken Bronneberg zijn werkzaam in de parochies van Gulpen-Wittem. Samen met het overkoepelend federatiebestuur en de plaatselijke parochieraden dragen zij de verantwoordelijkheid voor beheer en pastorale zorg zodat het Eigen Verhaal van Jezus Christus in onze dorpen gehoord en doorgegeven wordt aan degenen die naar willen luisteren en zich ernaar willen gedragen. Bidde we vandaag dat na de manieren van het verleden nu opnieuw manieren gevonden worden waardoor het verhaal van Jezus ons kan raken als een bevrijdende, het leven ondersteunende boodschap. Amen AR